

Το διδαγμένο κείμενο ήταν απόσπασμα από το έργο του Πλουτάρχου, *Περί Αλεξάνδρου τύχης και ἀρετῆς*, 6 329 A-D. Η επιλογή της ενότητας ήταν σχετικά αναμενόμενη δεδομένου ότι δεν είχε εξεταστεί ποτέ στο παρελθόν. Τα ζητούμενα δεν παρουσίασαν ιδιαίτερες δυσκολίες, αν και σε ορισμένα σημεία οι μαθητές όφειλαν να είναι πιο προσεκτικοί. Το παράλληλο κείμενο από το έργο *Τὰ εἰς ἑαυτὸν* του Μάρκου Αυρηλίου, χωρίς να είναι αυξημένης δυσκολίας, απαιτούσε επισταμένη ανάγνωση, ενώ η λεξιλογική άσκηση ήταν πρωτότυπη, αν και αντίστοιχες υπάρχουν στην Τράπεζα Θεμάτων της Γ' Λυκείου.

Το αδίδακτο κείμενο αντλήθηκε από τον Θουκυδίδη, *Ἱστορίαι*, Θ 81. 1-2. Το απόσπασμα ήταν αντιπροσωπευτικό του πυκνωμένου τρόπου γραφής του ιστορικού και κατ' επέκταση σε ορισμένα σημεία η μετάφραση θα μπορούσε να αποδοθεί πιο ελεύθερα για να είναι εκφραστικά και νοηματικά σωστή. Η ερμηνευτική ερώτηση ήταν σαφής, ενώ κάποιες από τις γραμματικές και συντακτικές παρατηρήσεις απαιτούσαν την προσοχή και την καλή προετοιμασία των υποψηφίων.